

Ilyas - Nomer Salapan

Nabi Bohong

Jeff Pippenger

2023-10-11

Urang mungkas artikel pamungkas ku hiji petikan anu nyangkem ngeunaan “roh bohong.” Di handap ieu salah sahiji paragraf tina petikan éta.

“Para palayan anu teu disucikeun keur ngararangkén dirina ngalawan ka Allah. Maranéhna muji Kristus jeung allah dunya ieu dina hiji tarikan napas anu sarua. Bari sacara pangakuan maranéhna narima Kristus, maranéhna ngarangkul Barabas, sarta ku lampahna maranéhna nyebut, ‘Lain Ieu Jalma, tapi Barabas.’ Sing saha baé anu maca ieu kecap-kecap, kudu waspada. Sétan geus ngagungkeun dirina ngeunaan naon anu bisa dipigawéna. Manéhna nyangka bisa ngabubarkeun kasatuan anu ku Kristus dipanjatkeun dina doa sangkan aya di garéja-Na. Manéhna nyebut, ‘Kami rék maju sarta jadi roh bohong pikeun nipu jalma-jalma anu bisa ku kami dipangaruh, supaya maranéhna nyalah-nyalah, ngahukum, jeung memalsukan.’ Lamun putra tipu daya jeung saksi palsu ditarima ku hiji garéja anu geus meunang cahaya anu gedé, bukti anu gedé, mangka garéja éta bakal miceun pekabaran anu ku Gusti geus dikirimkeun, sarta narima pamadegan-pamadegan anu pangteu masuk akalna, jeung sangkaan-sangkaan palsu sarta tiori-tiori palsu. Sétan seuri ku kabodohan maranéhna, sabab manéhna terang naon ari bebeneran.” Testimonies to Ministers, 409.

Mugia “putra tipu daya jeung saksi palsu ditarima ku hiji gareja anu geus narima cahya anu gedé, bukti anu gedé, sarta gareja éta bakal miceun amanat anu ku Gusti parantos dikintunkeun, tuluy narima panegesan-panegesan anu pangteu lumrahna, ogé sangkaan-sangkaan palsu jeung tiori-tiori palsu.” Dina taun 1863, Adventisme Millerit ‘balik deui’ kana metodologi anu teu lumrah jeung palsu anu dipaké ku Protestantisme murtad, sarta nampik pangenalan William Miller ngeunaan tujuh waktu dina Imamat dua puluh genep. Jejer ngeunaan ‘balik deui’ dilambangkeun ku para pambrontak dina Bilangan opat welas, nalika maranéhna netepkeun pikeun milih hiji kaptén sarta balik deui ka Mesir.

Tuluy maranéhna silih sebut: Hayu urang ngangkat hiji kapala, tuluy urang balik deui ka Mesir. Bilangan 14:4.

Jejer “mulang” ka Protestantisme murtad ogé dipidangkeun ku Yermia, nalika dina bab lima welas anjeunna dipapatahan yén urang Protestan anu ragrag téh bisa mulang ka anjeunna, tapi anjeunna teu meunang “mulang” ka maranéhna.

Abdi henteu linggih dina pasamoan para panyindiran, sareng henteu bungah; abdi linggih nyalira ku sabab panangan Gusti; margi Gusti parantos ngeusian abdi ku amarah. Ku naon nyeri abdi langgeng, sareng tatu abdi teu tiasa diubaran, anu nampik pikeun cageur? Naha Gusti leres-leres bade janten ka abdi sapertos tukang bohong, sareng sapertos cai anu ngaleungit? Ku sabab eta, kieu timbalan PANGERAN, Lamun maneh balik, mangka Kami bakal mulangkeun maneh, sareng maneh bakal nangtung payuneun Kami; sareng lamun maneh

misahkeun anu mulya tina anu hina, maneh bakal sapertos sungut Kami: maranehna kudu balik ka maneh; tapi maneh ulah balik ka maranehna. Sareng Kami bakal ngajadikeun maneh ka ieu bangsa sapertos tembok tambaga anu dikurilingan; sareng maranehna bakal merangan maneh, tapi maranehna moal bisa ngéléhkeun maneh: margi Kami nyarengan maneh pikeun nyalametkeun maneh sareng pikeun ngaleupaskeun maneh, timbalan PANGERAN. Yermia 15:17–20.

Meureun gambaran nubuatan anu pangjelasna ngeunaan prinsip ulah balik deui ka Protestanisme murtad kapanggih dina carita nabi anu teu taat, anu nganteurkeun hiji pesen pangrebukeun ka Yerobeam, raja kahiji karajaan kalér anu ngawasa sapuluh kaom.

Jeung raja ngandika ka eta jalmi Allah, “Hayu mulih ka imah kuring, sarta segerkeun dirina, jeung kuring baris mere ganjaran ka maneh.” Tapi jalmi Allah ngawaler ka raja, “Sanajan anjeun mere satengah imah anjeun ka kuring, kuring moal asup jeung anjeun, jeung moal dahar roti atawa nginum cai di ieu tempat; sabab kitu parentah anu ditetepkeun ka kuring ku pangandika PANGERAN, saurna, Ulah dahar roti, ulah nginum cai, sarta ulah balik deui ngaliwatan jalan anu ku maneh tadi dipaké datang.” Ku sabab kitu anjeunna indit ngaliwatan jalan séjén, sarta teu mulang ngaliwatan jalan anu tadina ku anjeunna dipaké datang ka Betel. 1 Raja-raja 13:7–10.

Nabi anu henteu taat geus dipaparin parentah ku Allah supaya ulah mulang ngaliwatan jalan anu ku anjeunna dipaké waktu datang. Adventisme Millerit geus kaluar tina Protestanisme anu dilambangkeun ku Sardis, sarta maranehna henteu meunang mulang deui. Sanajan nabi anu henteu taat éta terang pisan yén manéhna teu meunang mulang ngaliwatan jalan anu ku anjeunna dipaké waktu datang, saurang nabi palsu ti karajaan Yérobéam nyaritakeun ka anjeunna yén Allah geus ngandika yén nabi anu henteu taat téh kudu mulang ka imah nabi palsu éta sarta dahar babarengan jeung anjeunna. Sanajan geus aya pituduh ti Allah, anjeunna malah ngalakukeun éta pisan. Sanggeus anjeunna mimiti ngadahar kadaharan nabi palsu éta, Alkitab kalayan écés nyatakeun yén nabi Samaria éta geus ngabohong.

Ayeuna saurang nabi kolot di Bétel; tuluy anak-anakna daratang sarta nyaritakeun ka anjeunna sagala pagawéan anu ku abdi Allah parantos dipigawe dina poe eta di Bétel; kecap-kecap anu parantos diucapkeunana ka raja, eta oge ku maranehna dicaritakeun ka bapana. Sarta bapana ngandika ka maranehna, “Ka jalan mana anjeunna angkat?” Sabab anak-anakna parantos ningali ka jalan mana abdi Allah anu sumping ti Yuda eta angkat. Sarta anjeunna ngandika ka anak-anakna, “Pasangkeun kalde kaula.” Tuluy maranehna masangkeun kalde pikeun anjeunna; sarta anjeunna tunggang eta, tuluy indit ngudag abdi Allah, sarta manggihan anjeunna keur calik di handapeun hiji tangkal oak; tuluy anjeunna ngandika ka anjeunna, “Naha maneh teh abdi Allah anu sumping ti Yuda tea?” Sarta anjeunna ngawaler, “Enya, abdi.” Tuluy saur anjeunna ka anjeunna, “Hayu milu ka bumi kaula, sarta tuang roti.” Tapi saur anjeunna, “Abdi teu meunang mulang jeung anjeun, atawa asup jeung anjeun; kitu deui abdi moal tuang roti atawa nginum cai jeung anjeun di ieu tempat; sabab ka abdi parantos didawuhkeun ku pangandika PANGERAN, ‘Anjeun ulah tuang roti atawa nginum cai di dinya, sarta ulah balik deui ngalangkungan jalan anu ku anjeun dipake nalika datang.’” Anjeunna ngandika ka anjeunna, “Kaula oge saurang nabi, saperti maneh; sarta hiji malaikat parantos

ngandika ka kaula ku pangandika PANGERAN, kieu, ‘Bawa anjeunna balik jeung maneh ka imah maneh, sangkan anjeunna bisa tuang roti jeung nginum cai.’” Tapi anjeunna ngabohong ka anjeunna. Ku kituna anjeunna mulang deui jeung anjeunna, sarta tuang roti di imahna, sarta nginum cai. 1 Raja-raja 13:11–19.

Nabi anu henteu nurut tuang jeung nginum babarengan jeung nabi bohong ti Samaria, hartina anjeunna nampa amanat ti nabi murtad, sarta nampik amanat ti Gusti. Éta amanat anu ku anjeunna geus satia ditepikeun dina poé anu sarua. Anjeunna terang pisan yén manéhna teu meunang mulang, tapi sanajan kitu manéhna tetep ngalakukeunana. Sister White ngajarkeun ka urang yén lamun “putra tipu daya jeung saksi palsu dipiara ku hiji gereja anu geus nampa cahaya anu gedé, bukti anu gedé, mangka gereja éta bakal miceun amanat anu geus dikintunkeun ku Gusti.” Dina sajarah Millerite, malaikat kahiji geus nyaangan bumi ku kamulyaanana. Dina taun 1840, amanat malaikat kahiji dibawa ka unggal stasion misi di sakuliah dunya.

“Warta ngeunaan enggoning Gusti badé geura sumping ka dunya urang dina kakawasaan jeung kamulyaan anu agung téh mangrupa bebeneran, sarta dina taun 1840 loba sora diangkat dina pangwartana.” Manuscript Releases, volume 9, 134.

Teu lila ti harita, Adventisme Millerite mulang deui kana “kabohongan” tina métodologi Protestantisme murtad, sarta miceun “amanat PANGERAN” anu ku Allah geus dikirimkeun ngaliwatan William Miller. Maranéhna miceun amanat Musa sakumaha dipidangkeun ku Élia, sarta “kabohongan” anu ditarima dina awal sajarah Millerite, ngawakilan “kabohongan” anu dipercaya dina ahir; “kabohongan” anu mawa kasasaban anu kuat ka Adventisme Laodikea.

Jeung ku sagala rupa tipu daya kajahatan dina maranéhna anu binasa; sabab maranéhna henteu narima kanyaah kana bebeneran, sangkan maranéhna bisa disalametkeun. Jeung ku lantaran ieu Allah bakal ngutus ka maranéhna kasasab anu pohara kuat, sangkan maranéhna percaya kana kabohongan: Supaya maranéhna kabéh dihukum, nyaéta anu henteu percaya kana bebeneran, tapi resep kana kajahatan. 2 Tesalonika 2:10–12.

Kami keur narékahan pikeun mintonkeun kalungguhan Élia minangka hiji lambang dina patalina jeung sajarah-sajarah anu saajar tina tanduk Protestanisme jeung tanduk Républikanisme salila mangsa karajaan kagenep dina nubuat Alkitab maréntah. Kasusah dina ngahijikeun sakabéh perkara taun 1863 sacara nubuat, sahenteuna pikeun kuring, nyaéta rupa-rupa galur anu silih patali anu meungpeuk kana konsép “logika muter”. Logika anu lugas salawasna mangrupa pamarekan anu panghadéna, tapi ngaidéntifikasi bebeneran-bebeneran ilahi jeung patalina éta bebeneran ka silih hiji jeung nu séjénna téh mangrupa pagawean anu hésé, sabab éta kapanggih dina Alkitab “didieu saeutik jeung ditu saeutik.”

Ka saha anu baris diajar ku Mantenna pangaweruh? Jeung ka saha anu baris dijadikeun ngartos kana pangajaran? Nya ka maranéhna anu geus disapah tina susu, anu geus dipisahkeun tina dada indung. Sabab parentah kudu ditumpangtindihkeun kana parentah, parentah kana parentah; gurat kana gurat, gurat kana gurat; didieu saeutik, didinya saeutik. Yesaya 28:9, 10.

Éta ogé mangrupa pagawéan anu hésé nalika pamiarsana anu dituju téh ngawengku jalma-jalma anu geus wawuh kana bebeneran-bebeneran poko anu keur dipedar, sedengkeun anu séjén mah

masih anyar kana sakabéhna. Ampir sakabéh bebeneran anu ku sim kuring rék dipasih gambar ringkes dina ieu tulisan, tiasa kapanggih dina Tabél-Tabél Habakuk. Ku sabab sieun kadéngé saolah-olah sim kuring ngagunakeun “logika anu muter-muter”, sim kuring baris ngabejaan heula ka aranjeun ka mana urang nuju indit, saméméh sabenerna nepi ka dinya.

Dina taun 1863, Adventisme Millerit Laodikea ngadegkeun hiji gambar timburu. Gambar timburu éta ngawakilan generasi kahiji tina opat generasi Adventisme Laodikea.

Tuluy anjeunna ngandika ka kuring, “He anak manusa, ayeuna angkat panon maneh ka arah kalér.” Ku kituna ku kuring diangkat panon ka arah kalér, sarta, lah, di beulah kalér, di gapura altar, aya éta arca timburu dina lawang asup. Yehezkiel 8:5.

Opat generasi garéja Advent Poé Katujuh digambarkeun dina rupa-rupa petikan Kitab Suci, nanging kuring ngagunakeun Yehezkiel dalapan minangka titik rujukan utama. Alesan pikeun ieu nyaéta yén pasal dalapan ngantarkeun kana pasal salapan. Dina Yehezkiel salapan, panyegelan saratus opat puluh opat rébu digambarkeun, sarta dina Testimonies, jilid lima, Sister White sacara écés ngaidéntifikasi kanyataan ieu. Dina koméntar Sister White, anjeunna sacara écés nyarioskeun dua golongan anu nyembah di Yerusalem nalika panyegelan éta lumangsung. Yehezkiel ngalakukeun hal anu sarua, sarta golongan anu henteu narima segel éta digambarkeun dina pasal dalapan.

“Golongan anu henteu ngarasa nalangsa ku kamunduran rohanina sorangan, atawa henteu ngarandeg ku dosa-dosa batur, bakal ditinggalkeun tanpa meterai Allah. Gusti maréntahkeun para utusan-Na, jalma-jalma anu nyepeng pakarang pikeun maehan dina leungeunna: ‘Susul anjeunna ngaliwatan kota, tuluy teunggeul: panon maranéh ulah neutep kalawan nyaah, jeung ulah boga karunya: tumpeskeun pisan kolot jeung ngora, boh mojang, boh barudak leutik, boh awéwé: tapi ulah ngadeukeutan ka saurang ogé anu aya tandana; jeung mimitian ti tempat suci Kami. Tuluy maranéhna mimiti ti para kokolot anu aya di hareupeun Bait.’”

“Di dieu urang ningali yén gareja—sanctuary PANGERAN—mangrupikeun anu pangheulana ngarasa hanteman tina murka Allah. Para kolot baheula, nyaéta maranéhna anu ku Allah geus dipasih cahaya anu agung sarta anu geus nangtung jadi pangreksa kapentingan rohani umat, geus ngahianat kana kapercayaan anu dipasrahkeun ka maranéhna. Maranéhna geus nyokot pendirian yén urang henteu perlu ngarep-ngarep mujijat jeung panyataan anu nyata tina kakawasaan Allah saperti dina jaman-jaman baheula. Jaman geus robah. Kecap-kecap ieu nguatkeun kakafiranna, sarta maranéhna nyebut: PANGERAN moal ngalakukeun kahadéan, kitu deui moal ngalakukeun kajahatan. Anjeunna kacida welas asihna nepi ka moal ngadatangan umat-Na ku panghukuman. Ku kituna, ‘Damai jeung aman’ téh jadi sora pating gogorowokan ti jalma-jalma anu moal kungsi deui ngangkat sorana lir tarompet pikeun némbongkeun ka umat Allah palanggaran-palanggaran maranéhna, jeung ka kulawarga Yakub dosa-dosana. Ieu anjing-anjing belet anu henteu daék ngagogog téh nya éta jalma-jalma anu ngarasa pamales anu adil ti Allah anu kaganggu ku kasalahan. Lalaki, mojang, jeung barudak leutik, kabéh binasa babarengan.” Testimonies, jilid 5, 211.

Bab dalapan keur ngajelaskeun jalma-jalma di Yérusalém—“garéja” dina generasi kaopat tina opat generasi—anu digambarkeun keur sujud ka panonpoé.

Sarta anjeunna mawa kaula ka palataran jero Bait PANGERAN, jeung, ieu, di lawang Bait PANGERAN, antara anjungan jeung altar, aya kira-kira dua puluh lima urang laki, tonggongna nyanghareup ka Bait PANGERAN, jeung beungeutna nyanghareup ka wetan; sarta maranéhna nyembah panonpoé ka wetan. Tuluy saur Anjeunna ka kaula, “Naha engkau geus ningali ieu, eh anak manusa? Naha ieu perkara enteng pikeun kulawarga Yuda, nepi ka maranéhna ngalampahkeun kalakuan-kalakuan pikageuleuheun anu ku maranéhna dipigawé di dieu? sabab maranéhna geus ngeusian nagri ku kakaraasan, sarta maranéhna geus balik deui pikeun ngageremkeun amarah Kami; jeung, ieu, maranéhna nempatkeun dahan kana irungna. Ku sabab éta Kami ogé bakal meta kalawan murka anu ngagedur: panon Kami moal nyeumpeurikeun, jeung Kami moal welas asih: jeung sanajan maranéhna ngajerit tarik kana ceuli Kami, tapi Kami moal ngadéngé maranéhna.” Ezeziel 8:16–18.

Sakumaha dina laporan jahat ti sapuluh panénjo éta, dua puluh lima pamingpin pemberontakan anu keur nyembah panonpoé geus “ngamurkakeun” PANGERAN. Hukum Minggu téh nya éta “poé pangamuk” anu ku para nabi dituduhkeun ka mangsa nu bakal datang. Bab salapan ngagambarkeun jalma-jalma anu narima meterai Allah dina titik waktu anu sarua, sabab éta ngan saukur ngulang deui sarta ngalegaan katerangan dina bab dalapan.

“Panyegelan ieu ka para abdi Allah [Wahyu tujuh] sarua jeung anu dipintonkeun ka Ezeziel dina tetenjoan.” Testimonies to Ministers, 445.

Dina taun 1863, generasi kahiji Adventisme Laodikia mimiti nyasarkeun lampahna ngaliwatan padang gurun. Sajarah nubuat anu ngaidentifikasi gambar timburu dina taun 1863 téh nyaéta anak sapi emasna Harun. Ciri-ciri nubuat tina anak sapi emas éta nyaéta yén éta mangrupa gambar sato galak, sarta éta dijieun tina emas. Emas téh lambang Babul, ku sabab éta anak sapi emasna Harun téh gambar sato galak ti Babul. Gambar sato galak ngan saukur dihartikeun minangka gabungan garéja jeung nagara, kalayan garéja anu ngawasaan éta hubungan.

“Tapi naon ari ‘gambar ka sato galak’ téh? jeung kumaha éta bakal dijieun? Eta gambar dijieun ku sato galak nu boga dua tanduk, sarta éta téh gambar ka sato galak. Eta ogé disebut gambar sato galak. Ku sabab kitu, sangkan nyaho kumaha wangun éta gambar jeung kumaha éta bakal dijieun, urang kudu nalungtik heula ciri-ciri sato galak éta sorangan—kapausan.

“Waktu garéja mimiti jadi ruksak lantaran ngajauhan tina kesederhanaan Injil sarta narima upacara jeung kabiasaan kahirupan, manéhna leungit Roh jeung kakawasaan Allah; sarta pikeun ngadalikeun nurani rahayat, manéhna néangan pangrojong ti kakawasaan sipil. Hasilna nya éta kapausan, nyaéta hiji garéja anu ngawasaan kakawasaan nagara sarta ngagunakeun éta pikeun ngamajukeun tujuanana sorangan, utamana pikeun ngahukum ‘bid’ah.’ Supaya Amérika Sarikat bisa ngawangun hiji gambar sato galak éta, kakawasaan agama kudu nepi ka kitu ngadalikeun pamaréntahan sipil sahingga kawenangan nagara ogé bakal dipaké ku garéja pikeun ngahontal tujuanana sorangan.” The Great Controversy, 443.

Anak sapi nu dijieun ku Harun téh dijieun nalika Musa keur narima Sapuluh Parentah. Parentah nu kadua ngalarang panyembahan ka brahala, sarta ngamuat sabagian katerangan ngeunaan sipat Allah, waktu éta nyebut Allah salaku Allah anu timburu.

Ulah nyieun pikeun maraneh arca ukiran, atawa rupa naon baé tina naon baé anu aya di langit di luhur, atawa anu aya di bumi di handap, atawa anu aya di cai handapeun bumi: ulah sujud ka dinya, jeung ulah ngabakti ka dinya; sabab Kami, PANGERAN Allah maraneh, teh Allah anu timburu, anu ngahukum kalepatan bapa-bapa ka anak-anakna nepi ka turunan katilu jeung kaopat tina jalma-jalma anu mikangéwa ka Kami; sarta anu nembongkeun welas asih ka rébuan jalma tina maranéhanana anu nyaah ka Kami, sarta anu ngajaga parentah-parentah Kami. Exodus 20:4–6.

Gambar anak sapi emas buatan Harun, minangka brahala, ngawakilan hiji gambar kacemburuan, sabab éta nimbulkeun amarah adil anu maksa Musa ngagugurkeun sarta mecahkeun dua loh kahiji tina Sapuluh Parentah. Kami maksud némbongkeun yén bagan palsu taun 1863 diwakilan ku anak sapi emas Harun. Kacemburuan Allah dinyatakeun ka anak sapi emas Harun, sabab anak sapi emas éta ngawakilan allah palsu. Anak sapi éta mangrupa gambaran tiruan ngeunaan Allah. Harun ngumumkeun yén éta ngawakilan allah-allah anu geus ngabébaskeun maranéhna tina pangbeungkeutan Mesir. Dua loh anu dipecahkeun ku Musa dina sajarah éta pisan, nya éta hiji “transkrip” tina tabiat Allah anu sajati, Allah anu enya-nya geus mawa maranéhna kaluar ti Mesir. Bagan palsu anu dijieun dina taun 1863 téh mangrupa gambar kacemburuan, sabab éta mecahkeun dua loh dina Habakuk pasal dua ku miceun tujuh waktos tina sumpah Musa.

“Kuring parantos ningali yén bagan taun 1843 téh dipingpin ku panangan Gusti, sarta yén éta henteu kénging dirobih; yén angka-angkana téh sakumaha anu dipikahoyong ku Mantenna; yén panangan-Na aya di luhurna sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka éta, ku kituna teu saurang ogé tiasa ningalina, nepi ka panangan-Na dipiceun.” Early Writings, 74, 75.

Salajengna, Ellen White nambahan kana parentah supaya ulah ngarobah bagan taun 1843, kalayan kualifikasi “iwal ku ilham.”

“Kuring ningali yén bagan nu heubeul éta dipingpin ku Gusti, jeung yén teu hiji gé lambangna meunang dirobah iwal ku ilham. Kuring ningali yén lambang-lambang dina bagan éta téh sakumaha anu dipikahayang ku Allah, sarta yén panangan-Na aya di luhurna jeung nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara lambangna, supaya taya saurang ogé ningali éta nepi ka panangan-Na dipiceun.” Spalding and Magan, 2.

Yakobus jeung Ellen White keur cicing babarengan jeung kulawarga Otis Nichol nalika kulawarga Nichol nyiapkeun jeung ngahasilkeun bagan 1850. Hiji-hijina hal anu “dirobah” dina bagan 1850 éta, nya éta taun ‘1844’ dipaké pikeun ngagantikeun taun ‘1843,’ anu geus digambarkeun dina bagan 1843. Hiji-hijina hal anu “dirobah” téh nya éta ngabenerkeun “kasalahan” anu ku Allah panangan-Na kungsi ditahan di luhurna. Inspirasi nabi awéwé éta aya di jero imah éta pisan, tempat bagan 1843 “dirobah” jadi bagan 1850, jeung tujuh mangsa dina Imamat dua puluh genep tetep kakandung dina bagan éta, sakumaha éta geus aya dina bagan 1843.

Parentah anu kadua ngamuat deui hiji bagian tina teka-teki nubuat ieu, sabab éta nétélakeun yén Allah ngitung turun-tumurun nepi ka Anjeunna nganjangkeun kajahatan anu lumangsung. Taun 1863 ngawitan generasi kahiji tina opat generasi garéja Advent Poé Katujuh, sabab gerakan Millerite réngsé dina mangsa éta.

Dua loh tina Sapuluh Parentah ngalambangkeun dua loh Habakuk, tapi éta ogé ngalambangkeun dua roti ayun Pentekosta, anu mangrupa hiji-hijina kurban dina palayanan tempat suci anu ngandung dosa. Pangnyatakeun kakawasaan Allah dina maparin Sapuluh Parentah, pangnyatakeun kakawasaan Allah dina curahan Pentekosta, jeung pangnyatakeun kakawasaan Allah dina sajarah dua bagan kaum Millerite, sakabéhna ngalambangkeun pangnyatakeun pamungkas tina curahan Roh Suci dina hujan ahir. Dua roti ayun Pentekosta ngagambarkeun saratus opat puluh opat rebu anu diangkat jadi panji salila hujan ahir.

Roti dua gelombang Pentakosta kudu disiapkeun ku “ragi”, anu ngalambangkeun dosa, tapi ragi éta dipupus ku prosés dipanggang.

Dina waktos éta, nalika jalma réa anu teu kaitung jumlahna geus karumpul nepi ka silih injak, Anjeunna mimiti ngandika heula ka murid-murid-Na, “Masing awas maraneh kana ragi urang Parisi, nyaéta munafik.” Lukas 12:1.

Roti-roti ayunan téh mangrupa kurban buah sulung.

Maraneh kudu mawa kaluar tina tempat cicing maraneh dua roti ayunan tina dua persepuluh efa; eta kudu dijieun tina tipung halus; kudu dipanggang maké ragi; eta téh buah sulung pikeun PANGERAN. Imamat 23:17.

Saratus opat puluh opat rébu téh kurban buah pangheulana dina poé-pocé panungtungan.

Tuluy abdi ningali, jeung behold, aya Anak Domba nangtung di Gunung Sion, sarta jeung Anjeunna aya saratus opat puluh opat rébu urang, anu dina tarangna katulis ngaran Rama-Na. Tuluy abdi ngadangu hiji sora ti sawarga, kawas sora cai anu rea, jeung kawas sora guludug anu tarik; sarta abdi ngadangu sora para pamaén kacapi, anu maén kacapi maranéhna. Maranéhna ngawih saolah-olah hiji pupujian anyar di payuneun tahta, jeung di payuneun opat mahluk hirup, jeung para kokolot; sarta taya saurang ogé anu bisa diajar éta pupujian iwal ti saratus opat puluh opat rébu urang, anu geus ditebus ti bumi. Ieu téh maranéhna anu henteu kacemar ku awéwé; sabab maranéhna parawan. Ieu téh maranéhna anu nuturkeun Anak Domba ka mana waé Anjeunna angkat. Maranéhna geus ditebus ti antara manusa, jadi bungbuahan cikal pikeun Allah jeung pikeun Anak Domba. Jeung dina sungut maranéhna henteu kapanggih tipu daya; sabab maranéhna taya cacadna di payuneun tahta Allah. Wahyu 14:1–5.

Golongan para panyembah dina poé-pocé panungtungan anu moal kungsi paéh, anu dilambangkeun ku Élia, bakal geus sapinuhna ngungkulan dosa, sabab seuneu panyucian anu didatangan ka maranéhna ku Utusan Perjangjian téh, leres-leres ngabersihan jeung nyabut ragi tina putra-putra Léwi.

Lah, Kami baris ngutus utusan Kami, sarta manehna bakal nyadiakeun jalan di hareupeun Kami; jeung Gusti, anu ku maraneh dipilarian, bakal ngadadak sumping ka Bait-Na, nya éta utusan perjangjian, anu ku maraneh dipikaresep; lah, manehna bakal sumping, saur PANGERAN sarwa tentara. Tapi saha anu sanggup nahan poé katangan-Na? jeung saha anu bakal tetep nangtung nalika Anjeunna nembongan? sabab Anjeunna ibarat seuneu nu ngamurnikeun, jeung ibarat sabun tukang ngabodaskeun lawon. Jeung Anjeunna bakal

lungguh minangka nu ngamurnikeun jeung nyucikeun pérak; sarta Anjeunna bakal ngamurnikeun putra-putra Lewi, jeung nyaring maranéhna saperti emas jeung pérak, supaya maranéhna ngahaturkeun ka PANGERAN kurban dina kabeneran. Satuluyna kurban Yuda jeung Yerusalem bakal kamanisan ka PANGERAN, saperti dina jaman baheula, jeung saperti dina taun-taun nu kapungkur. Maleakhi 3:1–4.

Kurban anu “saperti dina poé-poé baheula” téh nyaéta kurban ayun Péntakosta tina dua roti. Eta diangkat jadi kurban, nandakeun dua nabi anu dipaéhan di jalan-jalan, tuluy diangkat ka sawarga minangka panji, dina mimiti krisis hukum Minggu.

Nalika Harun nyieun anak sapi emasna, anjeunna ngumumkeun yén éta anak sapi téh allah-allah anu geus ngaluarkeun maranéhna ti Mesir, tuluy ngumumkeun hiji pesta ka PANGERAN.

Tuluy maranehna ditarima ku anjeunna, tuluy dibentuk ku pakakas ukir sanggeus dijadikeun anak sapi tuangan; sarta maranehna pok, “Ieu allah-allah maneh, he Israil, anu geus mingpin maneh kaluar ti tanah Mesir.” Jeung nalika Harun ningali eta, anjeunna ngadegkeun hiji altar di hareupeunana; sarta Harun ngumumkeun, pokna, “Isukan bakal aya hiji pesta ka PANGERAN.” Budalan 32:4, 5.

Nalika karajaan Israél di kalér misah ti karajaan Yuda di kidul, Yarobeam, raja Israél anu kahiji, kalayan dihaja ngawanohkeun hiji ibadah palsu di dua kota, ngucapkeun béwara anu sarua jeung Harun, bari ngakukeun yén dua anak sapi emasna téh nya éta allah-allah anu mawa maranéhna kaluar ti Mesir, sarta netepkeun hiji pésta palsu saperti anu kungsi dipigawé ku Harun.

Sarta Yerobeam dina haténa, “Ayeuna karajaan bakal balik deui ka kulawarga Daud. Lamun bangsa ieu indit ka luhur pikeun ngahaturkeun kurban di Bait PANGERAN di Yerusalem, tangtu haté bangsa ieu bakal malik deui ka gustina, nyaéta ka Rehoboam, raja Yuda; maranéhna bakal maéhan kaula, tuluy balik deui ka Rehoboam, raja Yuda.” Ku sabab kitu raja téh ménta piwejang, tuluy nyieun dua anak sapi tina emas, sarta ngadawuh ka maranéhna, “Kacida beuratna pikeun maranéh indit ka luhur ka Yerusalem; ieu allah-allah maranéh, hé Israil, anu ngaluarkeun maranéh ti tanah Mesir.” Hiji disimpenna di Betel, sedengkeun anu saurang deui ditempatkeunana di Dan. Jeung ieu perkara jadi dosa, sabab bangsa éta indit nyembah di hareupeun anu hiji, nepi ka Dan. Anjeunna ngadegkeun hiji imah panggung-panggung luhur, sarta ngajadikeun imam-imam tina golongan rahayat panghandapna, anu lain ti antara putra-putra Lewi. Sarta Yerobeam netepkeun hiji pesta dina bulan ka dalapan, dina poé ka lima welas bulan éta, sarupa jeung pesta anu aya di Yuda, sarta anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar. Kitu lampahna di Betel, ku ngahaturkeun kurban ka anak-anak sapi anu geus dijieunna; sarta anjeunna nempatkeun di Betel imam-imam panggung-panggung luhur anu geus dijieunna. Jadi anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar anu geus dijieunna di Betel dina poé ka lima welas bulan ka dalapan, nyaéta dina bulan anu geus dirancangna ku haténa sorangan; sarta anjeunna netepkeun hiji pesta pikeun urang Israil; jeung anjeunna ngahaturkeun kurban dina altar, sarta ngaduruk menyan. 1 Raja-raja 12:26–33.

Dan hartina pangadilan, sarta ngalambangkeun hiji kaayaan; Bethel hartina imah Allah. Dina pamberontakan Harun saperti dina pamberontakan raja Yerobeam, lambang-lambang éta nandakeun ngahijina garéja jeung nagara anu ahirna lumangsung dina hukum Minggu di Amérika

Sarikat.

Undang-undang Minggu lumangsung dina ahir Adventisme, sarta dina awal Adventisme, gerakan éta, anu dina usum panas taun 1844 geus diidentifikasi minangka tanduk Protestan, ngahiji sacara légal jeung tanduk Républikan. Ku kituna, pemberontakan Harun jeung Yerobeam ngawakilan boh taun 1863, boh undang-undang Minggu anu geura-giru bakal datang.

Alesan utusan perjangjian nyucikeun “putra-putra Lewi” lain ka suku-suku séjén, nyaéta ku sabab dina waktu pambrontakan anak sapi emasna Harun, urang Lewi anu nangtung babarengan jeung Musa. Ku kasatiaanana, maranéhna tuluy dijadikeun suku anu ngawakilan kalungguhan imam, hiji kahormatan anu saméméhna geus ditetepkeun supaya kagungan anak-anak cikal tina unggal suku. Ku hal ieu Jeroboam mastikeun yén kalungguhan imam palsuna lain ti putra-putra Lewi, tapi sabalikna nyieun imam-imamna “ti jalma-jalma panghandapna di antara rahayat, anu lain ti putra-putra Lewi.”

Anak-anak Lewi nyaéta jalma-jalma anu disucikeun ku seuneu minangka hiji panji, atawa kurban ayun dina mangsa krisis hukum Minggu. Sajarah krisis hukum Minggu dina poé-poé panungtungan geus dilambangkeun ku krisis taun 1863, waktu tanduk Protestan anu kakara kawanoh sacara hukum di hijikeun kana tanduk Républik. Urang masih boga hiji deui garis sajarah pikeun dibahas saméméh urang mimiti ngulik petikan-petikan anu kakara urang rujuk.

Garis éta nyaéta taun 1856, sarta urang baris ngabahas éta dina artikel urang salajengna.

“Kadatangan Kristus salaku Imam Agung urang ka Tempat Nu Maha Suci, pikeun nyucikeun tempat suci, anu dipidangkeun dina Daniel 8:14; kadatangan Putra manusa ka Nu Lami Umurna, sakumaha dipidangkeun dina Daniel 7:13; jeung kadatangan Gusti ka Bait-Na, anu geus dinubuatkeun ku Malakhi, mangrupa katerangan ngeunaan kajadian anu sarua; sarta ieu ogé dilambangkeun ku kadatangan pangantén lalaki ka pesta nikah, anu dipedar ku Kristus dina pasemon sapuluh parawan, dina Mateus 25.” *The Great Controversy*, 426.